

POŘAD BOHOSLUŽEB VE SMÍCHOVSKÉ FARNOSTI

Neděle:	8:00	9:30	18:00		11:15	sv. Gabriel
Po-Pá:	6:30	17:30		pátek	15:00	Palata
Sobota:	7:30	17:30	(nedělní)			

KONTAKT S KNĚZEM

ÚŘEDNÍ HODINY

úterý: 7:00 - 11:00 (kromě 3. úterý v měsíci) (farní kancelář nebo v sakristii kostela)
pátek: 7:00 - 11:00 pondělí - pátek: 7:00 - 11:00

Jindy po dohodě nebo v čase bohoslužeb.

PŘÍLEŽITOST KPŘIJETÍ SVÁTOSTI SMÍŘENÍ U SV. VÁCLAVA

Neděle: - ráno 7:30 - 7:55 9:00 - 9:25
- večer 17:00 - 17:55

Všední dny: - večer 17:00 - 17:25

Druhou středu v měsíci také od 18:30 do 20:00 hod. (farní kancelář)

Jindy: - po individuální dohodě.

VÝZNAMNÉ DNY, SVÁTKY A FARNÍ PROGRAM

- 30.10. neděle 31. neděle vmezidobí **Změna letního času na středoevropský.**
31.10. pondělí od 16:45 poslední říjnový růženec - doprovázený písní
- 1.11. úterý **Slavnost všech svatých**
2.11. středa Vzpomínka na všechny věrné zemřelé
4.11. pátek Památka sv. Karla Boromejského, biskupa
1. pátek v měsíci - po večerní mši sv. adorace do 23 hodin
- 6.11. neděle 32. neděle vmezidobí; koná se sbírka na Arcidiecézní charitu
9.11. středa **Svátek Posvěcení lateránské baziliky**
10.11. čtvrtek Památka sv. Lva Velikého, papeže a učitele církve;
od 19 hod. *modlitba chval* ve farním sále
- 11.11. pátek Památka sv. Martina, biskupa
12.11. sobota Památka sv. Josafata, biskupa a mučedníka
13.11. neděle 33. neděle v mezidobí; *Den Bible*, koná se sbírka na podporu biblického apoštolátu
Od 16 hod. ve farním sále promítání Farního uměleckého klubu
- 17.11. čtvrtek Památka sv. Alžběty Uherské, řeholnice; ranní mše sv. od 7.30
20.11. neděle Slavnost Ježíše Krista Krále, od 14:30 se ve farním sále koná farní shromáždění;
při mši sv. v 18 hod. zazní „Missa in B“ W. A. Mozarta
(účinkuje Emauzský sbor a orchestr; varhany - V. Vála)
- 21.11. pondělí Památka Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě
22.11. úterý Památka sv. Cecílie, panny a mučednice, v 18:30 Redakční rada Zpravodaje
24.11. čtvrtek Památka sv. Ondřeje Dung-Laca, kněze, a druhů, mučedníků
26.11. sobota **Duchovní obnova pro farnost**
27.11. neděle 1. neděle adventní; ve 14:30 adventní bohoslužba slova pro děti;
v 19:15 setkání pastorační rady

vydává: Ř.k. farnost u kostela sv. Václava na Smíchově, Náměstí 14.října 17, 150 00 Praha 5, tel. 257 317 652
redakční rada: P. P. Bouška, P. S. Příbyl, M. Muchová, Z. Hadravová, F. Nedbal
uzávěrka: 20. každý měsíc (zašlete na: prispevky@volny.cz nebo do 15. do sakristie) náklad: 800 ks neprodejné

11

Listopad
2005

Zpravodaj

farnosti sv. Václava na Smíchově

NAŠI ZESNULÍ

Velká pozornost, která se věnuje tématu smrti prakticky ve všech kulturách, připomíná, že smrt zřejmě není samozřejmá, ačkoliv jí končí každý lidský život. Svíčky, květiny a věnečky na hrobech k životu těch, které jsme měli rádi, jistě nic nepřidají. A přece mohou vyjadřovat něco velmi důležitého. Vůči našim předkům jsme mnohdy dlužníky. Dlužíme jim vděčnost, pozornost, mnohé jsme nedořekli. Smrt, i když je očekávaná, je vždy jakýmsi „přerušením dialogu“, který je mnohdy dialogem lásky. A naše květiny, svíčky a vzpomínky naznačují, jak rádi bychom „dořekli“ to,

co jsme vnašich vztazích nestihli do chvíle, než přišla smrt.

U křesťanů - katolíků je pak ještě jedno velké téma, související se vzpomínkami na zemřelé a tím je modlitba. I zde můžeme vidět pokračování smrti přetřezného „dialogu lásky“. Modlitba chce něco dobrého udělat pro toho, komu se cítíme být za jeho pozemský život zavázáni. Může být výrazem naší touhy svědčit Bohu ve prospěch našeho zesnulého - připomínat, co dobrého o něm víme. Může být projevem vděčnosti za jeho život, který byl pro nás obdarováním. A také solidární prosbou za odpuštění jeho vin. Vyznáním naší důvěry vBoží milosrdenství a v sílu Kristovy oběti, které je větší, než moc lidských hříchů.

Položme si však podstatnou otázku: kdy je modlitba za zemřelého skutečně křesťanskou modlitbou? Nejde jen o slova modlitby, ale o náš postoj víry. Věříme, že Bůh chce spásu člověka víc než člověk sám? Na rozdíl od pohanských představ, podle kterých museli příbuzní zemřelých udělat mnohé pro to, aby se tito dostali do místa štěstí a hojnosti, je to vkřesťanství vlastně naopak. Pro to, aby se mohla naplnit ta nejlepší perspektiva lidského života za hranici smrti neudělal něco především hříchy obtížený člověk, ale svatý Bůh. „Bůh tak miloval svět, že vydal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo vňeho věří, nezahynul, ale měl život věčný“ (Jan 3,16). Boží vůle po spáse člověka a Kristova oběť jsou tím, co hříšníkovi otevírá Boží blízkost - nebe. Proto skutečně křesťanská modlitba není „uplácením“, „podplácením“ nebo „nakláněním si Boha ve prospěch hříšníka“ (byť by některé texty modliteb a písní mohly tento dojem budit), ale je sjednocením se člověka sBoží touhou po záchraně člověka. A je také vyjádřením solidarity nás, tápajících hříšníků, stěmi, jejichž tápavé hledání dobra a okoušení zla zde na zemi už skončilo.

P. Aleš Opatrný

PLNOMOCNÉ ODPUSTKY PRO DUŠE V OČISTCI

1.listopadu odpoledne a 2.listopadu po celý den bude možno při návštěvě kteréhokoli kostela získat plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším vočistci. Kromě tří obvyklých podmínek (sv. zpověď, sv. přijímání, modlitba na úmysl Svätého otce) je podmínkou pomodlit se při návštěvě kostela modlitbu Páně a Vyznání víry.

Od 1. do 8. listopadu je možno získat po splnění tří obvyklých podmínek denně plnomocné odpustky pro duše vočistci, navštívili někdo hřbitov a pomodlí se tam za zemřelé. Vostatních dnech lze takto získat odpustky částečně.

PRAVIDELNÝ PROGRAM FARNOSTI

Jednotlivá společenství v naší farnosti Vám nabízejí možnost prohloubit svou víru, setkat se s lidmi podobného smýšlení. Všichni jsou srdečně zváni!

Farní káva

neděle od 9:00 a od 10:30 - velký sál na faře

Společenství starších rodičů

neděle 17:00-18:30- klubovna na faře

Pondělní společenství

pondělí od 18:30 - velký sál na faře

Mateřské centrum Venoušek

úterý 9:30 - 11:30 hod. - mateřské centrum na faře

Kroužek pro děti 6 - 13 let (Campamento)

úterý 17:00 - 18:30 hod. - velký sál na faře

Ministrantské schůzky

úterý 18:30 - 19:30 hod. - v sakristii kostela sv.

Václava, vede Petr Zborník

Rekreační cvičení pro ženy

úterý 19:00 - 20:00 hod. - velký sál na faře

Společenství Obnovy v Duchu svatém

úterý od 20 hod. - klubovna na faře

Program pro mládež (Campamento)

středa 18:30 - 20:00 na faře.

Společenství mládeže

středa od 18:30 - na faře.

Společenství maminek a babiček

čtvrtek od 9:30 do 11:30 - mateřské centrum na faře.

"Biblická hodina"

čtvrtek od 19:00 - velký sál na faře

Modlitby chval

2. čtvrtek v měsíci od 19:00 na faře.

Modlitba Růžence

Každý čtvrtek a pátek od 17 hod. modlitba sv. růžence.

Nešpory

Po každé večerní mši sv., s výjimkou pátků.

Pravidelná páteční adorace

Každý pátek po večerní mši sv. cca půl hodiny společná adorace. Každý první pátek v měsíci je adorace do 23 hod.

Farní pastorační rada

Nejbližší schůzka bude 27.11. v 19:15, na faře

Redakční rada Zpravodaje

Nejbližší schůzka 22.11. v 18:30, farní kancelář

Výuka dětí - náboženství

Termíny najdete ve vývěsce.

Katechumenát dospělých

Individuální příprava pod vedením P. Petra.

Sponzorské dary: Číslo bankovního účtu farnosti je 110840051/0100. Jako variabilní symbol platby uveďte číslo dárce, které vám přidělí farář.

Farní www stránky: Adresa je: www.vaclavonline.wz.cz Své příspěvky, fotografie, aktuality a vše další, co chcete na stránky umístit, pošlete na adresu jan.macek@atlas.cz

Farní Zpravodaj: Snažíme se, aby ve Zpravodaji bylo více informací o dění ve farnosti. Program je bohatý, ale dopisovatelů, kteří popíší své dojmy z farních akcí, je málo. Možná, že právě jednoduchý a krátký popis někoho přiměje, aby příště přišel také. **P.S. Uzávěrka je 20. každý měsíc.**

Farní knihovna: Knihovna je umístěna ve farním sále, půjčuje se vždy při kávě po nedělní mši sv. v 9:30 (tedy v době 10:45-11:30). Rovněž je možné si knihy půjčovat po dohodě s knihovníky i v jednotlivých společenstvích. Knihovna se rozrostla díky darům na již téměř 300 knih a 50 audiokazet, všem dárčům srdečně děkujeme.

OBLÍBENÉ "FARNÍ KAFE" BUDE I NADÁLE KAŽDOU NEDĚLI, POKUD SE NAJDOU OCHOTNÍ SPOLUPRACOVNÍCI, KTEŘÍ BUDOU "DRŽET SLUŽBY". ZÁROVEŇ HLEDÁME DALŠÍ SPOLUPRACOVNÍKY NA ZAJIŠTĚNÍ ÚKLIDU KOSTELA.

POUŤ U SV. GABRIELA

Vneděli následující po svátku svatých archandělů Michaela, Gabriela a Rafaela, tedy 2. října, jsme slavili u sv. Gabriela posvěcení. Zazpívat nám přišel Svatotomášský sbor z Malé Strany, takže jsme měli možnost vyslechnout kromě u nás obvyklého jednohlasého chorálu též polyfonní hudbu, například Ave Verum od Josquina des Prés, nebo Ave Maria od T.L. da Victoria. Všechny nás potěšila hojná účast dětí na pouti. Ty si po mši svaté pochutnaly na koláči velkém jako kolo od vozu, snápisem Svatý Gabriel. Při poutní mši svaté byla pronesena tato homilie:

„Věřím v jednoho Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe a země, všeho viditelného i neviditelného.“ Nejen viditelného, ale také neviditelného. Před stovkami a tisíci let žili lidé ve svých představách obklopeni neviditelnými bytostmi: jak dobrými, tak zlými duchy, o nichž věřili, že mají bezprostřední vliv na jejich život. Lidé se cítili doslova obklopeni jak anděly, tak i démony. Teprve osvícenství osmnáctého století učinilo těmto lidským představám přítrž. Přineslo zcela opačnou představu: všechno, co není viditelné, uchopitelné, měřitelné a ověřitelné, patří do říše bajek a pověr. Zvítězil tedy osvícený lidský rozum.

Ale zvítězil skutečně? Proč dnes, kdy lidstvo dosáhlo ve vědě a technice takových úspěchů, jakými jsou třeba lety do vesmíru, mnoho lidí vyhledává kartářky, spiritistické seance a nejrozmanitější okultní nauky? Éra rozumu totiž člověka oloupila o velmi cennou součást světa, totiž právě o tu neviditelnou, a proto není divu, že se člověk uchyluje k hledání neviditelných věcí i těmi nejpokleslejšími způsoby. Dnes si lze sklidem představit odborníka na exaktní počítačové technologie, který si právě onu extrémní racionalitu své práce vynahrazuje horoskopy a ezoterikou.

Naše křesťanské vyznání víry je votázce existence andělů mimořádně zdrženlivé: nijak je nedefinuje, nerozpoznává jejich jednotlivé druhy a počty, nespekuluje nic o tom, že archanděl je „více“ než anděl a že trůny, knížata a mocnosti stojí „výše“ než andělé a archandělé, natož aby se zabývalo proslulou středověkou otázkou, kolik andělů se vejde na špičku nože. To všechno jsou pozdější spekulace. Naše vyznání víry nás však velmi strážlivě, ale zároveň naprosto jasně upozorňuje na to, že kromě světa viditelného existuje svět neviditelný, že tedy lidské oči, lidský zrak není měřítkem toho, co existuje nebo neexistuje. Koneckonců: viděl někdo znás své vlastní oči? Buď jsme viděli jejich odraz v zrcadle nebo na hladině, anebo nám druzí řekli: ty máš modré oči! Zrak tedy vůbec nemůže být rozhodující a určující pro definitivní určení všeho toho, co nás obklopuje.

Proč tedy existuje kromě světa viditelného rovněž svět neviditelný? Je to proto, že, jak praví Prolog Janova evangelia, „Boha nikdo nikdy neviděl“, ale zároveň víme z celého Písma sv. a dějin spásy, že Bůh slidmi komunikuje, stýká se s nimi: neviditelný, nehmotný Bůh se dává poznat viditelnému tělesnému člověku. Musí zde tedy nutně existovat určitá spojnice mezi světem viditelným a neviditelným, Božím. Uvažme také, že pro staré Izraelity znamenalo vidět Boha tváří v tvář jistou smrt a pro nás křesťany naopak ještě neuskutečnou věčnou blaženost. A spojnicí mezi námi lidmi a Bohem, kterého nikdo neviděl, je právě služba Božích poslů. Angelos zřečtiny znamená právě „posel“. Nespekulujme proto, zda se jedná o křídlaté bytosti, všimněme si spíše, jakou službu pro Boha a lidi vykonávají.

Gabriel, patron našeho kláštera, byl účasten té nejvýznamnější andělské služby zcelých dějin spásy: totiž oznámení o budoucím narození Božího syna. Obsah evangelia o zvěstování Panně Marii nám je sice znám, avšak povšimněme si ještě způsobu zvěstování, kolik je rozhovoru mezi Gabrielem a Pannou Marií živosti až hravosti: „Anděl kní vešel a řekl: Buď zdráva, milostiplná! ... Když to slyšela, ulekla se a uvažovala, co má ten pozdrav znamenat. Anděl jí řekl: Neboj se Maria, neboť jsi našla milost u Boha ... Maria řekla andělovi: Jak se to stane? ... Anděl jí odpověděl: Duch svatý na tebe sestoupí ... Maria řekla: jsem služebnice Páně; ať se mi stane podle tvého slova“.

Za přijetí archandělova poselství o vtělení Božího syna je dnes Panna Maria ctěna jako vyvýšená nad anděly, jako královna andělů. Náš kostel je zasvěcen vlastně zvěstování Páně, klášter pak svatému archandělu Gabrielovi. Všichni cítíme tu úzkou souvislost děje zvěstování sůlohou Božího posla Gabriela, kterou měli určitě na mysli ti, kdo se zamýšleli nad zasvěcením kláštera i kostela.

Gabriel znamená „síla Boží“, tak poprosme právě vtento náš slavnostní den o Boží posilu skrze jeho posla Gabriela.

P. Stanislav Příběl

ZÁPIS ZE ZASEDÁNÍ PASTORAČNÍ RADY

konané dne 16. 10. 2005

Přítomni: P. Petr Bouška, P. Rafal Sulwestrzak, Marie Tomková, Petr Zborník, Jiří Zeman, Jan Macek, Marie Dajbychová, Jakub Suchel, Eva Kutá, Tereza Lokajčíková

Nepřítomen: Petr Chvátal

P. Petr Bouška přivítal polského patera Rafała Sulwestrzaka

Bylo projednáno a rozhodnuto:

- Nabídka na provedení Mozartova Requiem na Dušičky spodekováním odmítnuta
- Farní shromáždění se bude konat 20. 11. 2005 od 14.30 hod.
- Adventní rekolekce spaterem Stanislavem Přibylem proběhne vsobotu 26. 11. dopoledne
- Roráty budou vadventu stejně jako v minulých letech
- Mikulášská pro děti z farnosti se bude konat 4. 12.; je třeba, aby rodiče přihlásili do 27. 11. děti, které se budou chtít zúčastnit
- Termín adventní kající bohoslužby slova stanoven na pondělí 19. 12. 2005 od 17:30 (tj. místo večerní mše sv.)
- Pastorační rada souhlasí svýrobou vánočních ozdob a přáníček, které poslouží jako dárek těm, kdo přispějí na misie v Africe (Misijní dílo manželů Baldinských); hledají se dobrovolníci, kteří by zajistili tuto akci o 1. adventní neděli při všech bohoslužbách; výroba bude financována z prostředků, které se do farnosti vrátily z Tříkrálové sbírky jako grant
- Děti si budou o Vánocích opět zdobit stromeček vkostele vlastními výrobky
- pí. Dajbychová organizuje štědrovečerní večeři ve farním sále pro opuštěné lidi; zájemci ji musí kontaktovat (viz článek ve Zpravodaji)
- Je plánován výlet s ministranty
- Farní výlet by se mohl uskutečnit i 2x ročně (podzim, jaro)
- Nájezd pro vozíčkáře – schválen městskou radou; řízení pokračuje
- Plán oprav kostela – oprava pískovcových bloků, event. také odvlhčení severní zdi kostela
- Diskutována možnost opravy fary – vlhkost vsuterénu
- Diskutována otázka, zda přidat vkostele do bočních lodí židle či další lavice – P. Chvátal zjistí dostupné typy lavic
- Organizaci Tříkrálové sbírky přislíbilo zajistit o.s. Campamento

Příští zasedání pastorační rady stanoveno na 27. 11. 2005

Zapsala: **T. Lokajčíková**

NOVÝ KAPLAN PRO SMÍCHOV

P. Rafal Sulwestrzak, který do naší farnosti nastoupil začátkem října jako kaplan, byl po měsíční službě na Smíchově odvolán do farnosti Sedlčany. Na jeho místo nastoupí vnaší farnosti P. Mariusz Przygoda, který doposud působil jako kaplan rovněž v Sedlčanech. Kuvedené změně má dojít vprvní polovině listopadu.

ŠTĚDROVEČERNÍ VEČEŘE

V letošním roce mají možnost farníci, kteří se zúčastňují společenství při mších svatých vnaší farnosti a jsou na Štědrý den sami, přijít 24. prosince v 17:00 hod. do farního sálu na štědrovečerní večeři, kterou si sami připravíme. Prosíme, aby se zájemci o toto setkání předběžně přihlásili vsakristii (uveďte prosím na sebe kontakt – např. č. telefonu) nebo na č. telefonu 728993326, abychom věděli přibližně, kolik nás bude.

Marie D.

SLUŽBA BLIŽNÍMU

Před několika týdny vyšel vKatolickém týdeníku článek zřady „Bůh vmém životě“. Pisatelka vněm líčí jak při mši svatě žena, sedící vedle ní, omdlela. Něco podobného se nedávno stalo u nás, při mši sv. v půl desáté. Vtakové situaci vzniká dilema: Co dělat, aby se nenarušil průběh mše sv. a aby se pomohlo bezvládné ženě?

Kolem sedící lidé vyřešili situaci dobře. Položili ženu na vyprázdněná sedadla v lavici, podložili ji nohy a jeden ze zúčastněných zavolal mobilem záchranku. Zároveň zůstal stát u vchodu do chrámu, aby záchranáři věděli, kde se žena nalézá. Než přijel lékař, žena se probrala. Objevil se problém. Nevolali lidé lékařskou pomoc zbytečně? Šlo jen o krátkodobou mdlobu nebo o něco závažnějšího? **Většinou jsme laici a proto je lepší záchranou službu zavolat.** Ošetřující nic nenamítali a paní si vkolečkovém křesle odvezli.

Co však dělat, nemá-li nikdo okolí mobil? Pak je možné vtichosti přijít na kraj oltáře a nenápadně požádat ministranta, aby zavolal záchranku ze zákristie. Je však nutné, aby ten, co o pomoc ministranta požádal, počkal před vchodem do kostela.

Vratme se však na začátek tohoto článku. Pisatelka zKT nemohla somdlelou sama manipulovat. Proto poprosila muže, který byl nablízku, aby ji sbezvědomou pomohl. Ten odpověděl, že teď musí jít kpřijímání. Žena se mezi tím probrala a pisatelka vděčila Bohu, že jí vtéto situaci pomohl. Článek navodil další otázku. Člověk, který o osobu pečuje, právě tak jako ten, který čeká před vchodem do kostela, jsou na mši sv. jen částečně. Mají plnohodnotnou účast na bohoslužbě? Na celou věc může být řada názorů. Osobně si myslím, že Bůh takový skutek přijme kladně. Vždyť odpovídá našemu učení: „Miluj svého bližního jako sám sebe.“

Zd.Hadravová

NEVADÍ ? – VADÍ !!!

Bezohlednost a lhostejnost – to je obraz dnešní společnosti, který se stal běžným i vnašem kostele. Vřeštící děti, které jezdí na různých koloběžkách, tahají rachotící hračky po dlažbě, svačí na klekátkách rohlíky se salámem a zapíjejí pozřená sousta čajem nebo mlékem. Pobíhání po kostele, „bubnování“ ve zpovědnících, hra svypínači světél A tomu všemu nezúčastněně přihlížejí jejich rodiče. Jistě si libují, jak jejich děti vynikají mezi ostatními hlukem a bohatostí svačin a povzbuzují je vjejich chování, kdy jim při běhu kolem (nebo dokonce z) kazatelny podávají sousta svačiny a nutí je dodržovat pitný režim.

Dovedu si přesně představit, jak tito rodiče doma při sledování televize své děti okřikují: „Ticho, neslyším co říkáš“, ale nikomu znich nevadí, že kněz, který slouží mši sv. a káže o chování kblížním, neslyší ani své vlastní slovo. Myslím si, že dětská mše sv. je pro rodiče a jejich děti, které chtějí naslouchat slovům Pána Ježíše (jsou-li ktomu doma vedeny) a jsou ochotny a schopny se po dobu mše ztišit.

Jak je možné, že na vesnicích nebo vjiných kostelech lze udržet děti vpozornosti ktomu, co se děje u oltáře? Je to jednoduché – účta kBohu, knězi i kodkazu, který je jimi předáván. A také běžná zdvořilost a ohled na ostatní přítomné. Podle mého názoru církev dokázala přežít i ty nejtěžší chvíle jenom proto, že byla dostatečně zakotvená vtradicí a osvědčených metodách a nepodléhala příliš módním vlivům a směrům. A hlavně dokázala udržet účtu kBohu, Písmu sv. a kněžím.

Do našeho kostela chodím s rodinou od r. 92 a byl jsem vždy spokojen. Poslední 2 roky ale zde přítomné děti natolik zvčily (a také se výrazně změnilo jejich složení), že si účast na „půldesáté“ musím kompenzovat návštěvou jiné mše sv. Naštěstí mám kostel „za rohem“. Ale co mají dělat ti, kteří znejrůznějších důvodů (zdravotních, pracovních a rodinných povinností, dojíždění apod.) tuto možnost nemají a cítí se být členy naší farnosti? Mají si po tolika letech společných zážitků, spolupráce na nejrůznějších akcích, apod. hledat „něco jiného“? Proč kvůli cca 10 dětem (a jejich rodičům) má být obtěžováno dalších min. 300 lidí? Proč, když jsou ostatní děti hodné, zejména ty zpočetnějších rodin? Vadí vám to také? Nebo raději chodíte „jinam“? (Jméno autora a zatím dalších 11 farníků je k dispozici v redakci)

LIST Z BENÁTEK

Milí přátelé,

srdečně vás všechny zdravím po svém měsíčním pobytu v Benátkách, abych vám napsal nějaké novinky o sobě, pokud o ně máte zájem. Omlouvám se, že se na vás obracím takto méně osobně hromadným mailem, ale mé časové možnosti nejsou takové, abych mohl psát každému zvlášť, navíc by ty dopisy měly identický obsah.

V Benátkách jsem tedy právě čtyři týdny a velmi, velmi pomalu si zvykám na úplně nové a cizí prostředí. Až donedávna jsem byl ubytován v diecézním semináři, což bylo bydlení dosti provizorní a vzhledem k praktickému provozu nepříliš šikovné. Teprve před pár dny jsem se mohl přestěhovat do Mezinárodního konviktu bl. Jana XXIII., kde bych měl bydlet nadále. Obojí je v benátské čtvrti Dorsoduro, kterou případně na mapě snadno najdete. Není to úplné centrum Benátek, což je příjemné, protože tady není tak velký turistický ruch jako třeba ve čtvrti San Marco, ale i tak to stačí. Prostředí v konviktu je opravdu mezinárodní. Žije nás tu okolo 25 kněží? studentů ze zemí skutečně rozmanitých (kromě České republiky; Slovensko, Ukrajina, Polsko, Litva, Rumunsko, Bulharsko, Sýrie, Indie, Kamerun, Kongo, Nigérie, Brazílie), takže dorozumívání je docela zajímavé a občas zkraje docházelo k poněkud humorným situacím, když ve všeobecné zmatenosti onen Ukrajinec začal bez problémů mluvit na Inda rusky a teprve po chvíli mu došlo, že to takhle asi nepůjde... První tři týdny po příjezdu jsme měli jazykový kurs italštiny, která je podle všeobecného mínění jazykem jednoduchým, ale není to tak docela pravda, existují v ní mnohé záležitosti, které nejsou dány složitostí pravidel jako spíš, jak se mi zdá, jejich absencí. Nějak se tím prokousávám, starší kolegové říkají, že během pár měsíců se člověk rozmluví. Italsky celebrovat už mohu celkem bez problémů, ostatně mi nic jiného nezbyvá? Když jsem v semináři první den prosil o latinský misál, dověděl jsem se, že tam žádný nemají ale že přinesou z blízkého kostela. A přinesli? ovšem tridentský :-)

Tento týden začaly přednášky na Institutu kanonického práva sv. Pia X., kterým rozumím poněkud hůř. Máme je vždy v úterý, ve středu a ve čtvrtek, což je docela příjemné, protože ve zbylých dnech se dá studovat soukromě, což mi po prvních zkušenostech připadá efektivnější. Své vnitřní rozpoložení už bych snad mohl označit za velmi mírně konsolidované, ovšem začátky, přestože o nich teď píšu poněkud odlehčeným tónem, pro mně byly nesmírně těžké a nepříjemné, až tak, že jsem měl celkem jasný dojem, že moje přítomnost zde je nějaký omyl a že pojedou zpět. Kdybych si byl psal deník, asi by z toho vzniklo něco jako Zapomenuté světlo II. Tohle všechno ještě úplně neodeznělo, ale není to už tak silné. Snad to nějak zvládnou...

V Benátkách je nyní pěkné podzimní počasí, asi jako u nás v polovině září. Město je asi dost zajímavé a turisticky atraktivní, to ovšem člověk dost brzo přestane vnímat, zvlášť když tady není na dovolené.

Tak to je ode mne pro dnešek asi všechno. Děkuji vám za vaše modlitby a za podporu a přeji vám všechno dobré.

P. Ondřej Pávek

MILÉ DĚTI!

Určitě víte, že na poslední neděli církevního roku připadá slavnost Ježíše Krista Krále. Lidští králové (dnes už je známe spíš z pohádek nebo z dějepisu) nosili zlatou zdobenou korunu a drželi žezlo - jako odznaky své moci. Náš věčný Král Ježíš měl korunu trnovou a "odznakem" jeho moci je kříž. Lidští králové vyžadovali poslušnost a úctu. Král Ježíš v nás budí úctu svou svatostí, všemohoucností a láskou a k poslušnosti nás nikoliv nutí, ale ZVE. A dokonce nás zve k podílu na svém kralování do svého věčného království, které ovšem "není z tohoto světa" (jak čteme v pašijích podle Jana - J18,36). Abychom toto pozvání ke "spolukralování" mohli přijmout, musíme ovšem přijmout i pozvání ke "spolunesení" těch královských odznaků - tedy zejména k nesení kříže. Jinými Ježíšovými slovy: kdo ho chceme následovat (až do jeho království), musíme zapřít sami sebe, nést každého dne svůj kříž a následovat ho" (srv. L 9,23). Ježíš tedy dává smysl různému našemu lidskému trápení tím, že z něj dělá PROSTŘEDEK, jehož pomocí můžeme dojít do jeho království. A tak se snažme nad svými starostmi a trápeními nereptat, ale brát je jako způsob, jak dojít k Ježíši. A v tom případě i ve svých trápeních můžeme nacházet důvod k vděčnosti: náš Král svou mocí může VŠECHNO obracet k dobrému! **RHB**

POZVÁNÍ NA HOSTY MĚSÍCE

Smíchovské společenství mládeže, v rámci pravidelných otevřených setkání "Host (z) měsíce", opět pozvalo na začátek listopadu zajímavého hosta. Tentokrát k nám zavítají popovídat o své strastiplné cestě mladí poutníci z naší farnosti. Jejich cílem bylo španělské město Santiago de Compostela. Během bezmála měsíční pouti ušli přes 500 km, potkali mnoho zajímavých lidí a prožili množství nezapomenutelných zážitků. Vyprávět budou nejen o nich, ale i o spoustě dalších pozoruhodností.

Setkání se uskuteční opět první středu v měsíci, tedy 2.11., od 19 hodin ve farním sále. Samozřejmě nebude chybět i něco k snědku. Moc se na Vás těšíme, Vaše Společ!

MIKULÁŠKA

V neděli 4.12. ve 15:00 odpoledne nás poctí svoji návštěvou Mikuláš i se svým doprovodem. Setkání bude probíhat ve farním sále. Program bude zajišťován nejen hudbou a divadlem, ale hlavně děti by si měly něco pro Mikuláše připravit. Mikuláše určitě potěší každá drobnost, písnička, hra na hudební nástroj atd. Žádám rodiče, aby během listopadu přihlásili svoje ratolesti na arch papíru, který bude v sakristii kostela. Rodiče se budou moci samozřejmě taky zúčastnit. Ti, kteří se přihlásí, můžou finančně přispět na odměny pro děti v sakristii kostela.

Těší se na všechny děti

Mikuláš a jeho doprovod

PŘEDVÁNOČNÍ VÝLET (NEJEN) PRO DĚTI

V sobotu 17.12. do Týnce n/S a Červan. A zastavíme se přitom v Čerčanech na návštěvě... Sraz v 8:40 na nádraží Bráník. S sebou: 50,-Kč, jídlo a pití, teplé oblečení. Návrat v 16:55 na nádraží Bráník o.s. Bét-el

Magda Vlčková

ADVENTNÍ BOHOSLUŽBA PRO DĚTI

Milé děti, zveme vás na již tradiční akci, adventní bohoslužbu slova a výrobu vánočních ozdob, která se letos bude konat v **1. neděli adventní, 27.11. od 14,30 do cca 17,30. Sraz bude před farou.** S sebou si vezměte jako obvykle přezutí, obyčejnou tužku, pastelky, nůžky, lepidlo. Budeme vyrábět jednak ozdoby na stromček a různé vánoční drobnosti, kterými třeba o vánocích někoho obdarujete, jednak výrobky, které pak v adventě budeme nabízet při mších o jedné z adventních nedělí, a to za dobrovolné příspěvky na Misijní banku ubožáků (MBU), která se, jak víte, snaží zmírnit velkou bídu v několika afrických vesnicích. Takto se i vy můžete zapojit do této pomoci. Těšíme se na vás!

Otec Petr, Helena Cuhrová, Olina Vepřeková, Liba Zabalová, setra Bernadetta, Radka Habánová

SLOVA BEZ VÝZNAMU?

Všimli jste si také, že některá slova vnaší společnosti ztratila úplně svůj obsah? Stud, mravnost, hřích - to jako by do současnosti nepatřilo! Mám zdravé a krásné tělo - proč ho neukazovat, proč nehovořit o nejintimnějších záležitostech na veřejnosti - vždyť to je přece lidské!! Sem tam někoho okrást - proč ne, postižený si měl dávat větší pozor! A hřích - co to vlastně je? Já přece odpovídám jen sám sobě, nikdo mi nesmí poroučet a svědomí? To musí mít člověk přece trochu gumové (má-li vůbec nějaké)!

My křesťané bychom neměli zůstat jen u nařikání nad zkažeností světa. Měli bychom začít u sebe, vrodině podporovat pravdomluvnost, čestnost, pocit odpovědnosti. Neměli bychom trpně přihlížet, jak kamarádi vtahují naše děti do světa konzumu a lehkomyšlnosti. Měli bychom se ozývat proti nevhodnosti některých filmů a programů, měli bychom odmítat nevhodné řeči a nevhodné chování třeba i našich nejbližších. Možná, že vzbudíme u mnohých lidí posměch spoznámkami „to jsou ti svatí“! Nenechme se však odradit. Usilujme každý ve svém životě o čistotu, čestnost, slušnost, ohleduplnost, abychom my sami byli příkladem čestného a poctivého jednání. A nezapomeňme prosit Boha o sílu kboji se zlem, aby slova stud, mravnost a hřích si zachovala svůj původní význam.

H.Karlovská